

EL DEMÓCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 10 cénts.

Saldrá los domingos

Semestre, 1'25 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores.

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle de Clavé - Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

A LA DEFENSIVA

Un setmanari polític local, en son nombre del 21 del passat abril, dedica son editorial a volguer demostrar que nostra actuació econòmica, durant el transcurs de temps que immescudament vâreig tenir l'honor de regentar l'alcaldia presidencial d'aquesta Corporació municipal, sigui desastrosa i mal orientada.

En mig d'una sèrie de consideracions, quina causa solament podem trobar en males volenses polítiques, es llencen una pila de suposicions, que si l'articulista tingués de demostrar, no li mancaria feina per a sortir un xic airós d'aïtal tasca, començada barroerament i quasi podríem afirmar amb força manca de documentació i coneixement de causa.

En síntesi, l'article vol patentitzar que la meva actuació en la presidència de la Corporació municipal, fou ruïnosa i falsada de nort.

I per aquesta raó gratuïta, no pel què ens atany personalment, — que això no pot pas cridar l'atenció, — i si perquè, a l'ocupar aquell lloc i desenrotllar en el mateix un programa, era obra convinguda i estudiada dels amics, me crec obligat a defensar-me, exposant quelcom en oposició a les acusacions que se'm dirigeixen.

Actualment, l'ajuntament de Granollers té en circulació un emprèstit de 90,000 pessetes, titulat de consolidació, quina finalitat fou la de unificar el deute municipal en tots els seus aspectes: làmines amortitzades i no pagades, crèdits particulars procedents d'obres, factures, etc., etc.

L'emprèstit esmentat, fou emittit devengant l'interès del cinc per cent, en làmines de 500 pessetes (sèrie B), i de 100 pessetes (sèrie A), de lo qual l'articulista d'«El Vallès Nou», sembla no haver-se'n enterat.

L'amortització fou convinguda per a començar l'any 1921, precisament perquè, en vista de la situació de l'ajuntament i el descrèdit en que havia caigut per culpa dels cacics, era forçosament necessari donar una impressió de prudència, assegurant als tenedors de paper el pagament de les amortitzacions i interessos, amb ingresos nous i positius que, en mèrit de la llei de substitució de l'impost de consums, assoliria l'ajuntament l'any 1921.

Això, vol interpretar-se com a acció malèvola de voler fer pagar a ajuntaments que han de venir i succeir-se, els deutes anteriors. Però, senyors; que no saben què vol dir i què signifiquen les emissions de paper?

El més dolorós, és que des de 1909 fins a la data actual, si els ajuntaments han tingut alguna dificultat econòmica, es deu solament a les disbauxes, no als gastos, dels ajunta-

ments caciquistes. En canvi, quí pot assegurar que els deutes que puguin haver-hi, procedents de l'any 1916 fins avui, han sigut cancelats amb paper municipal?

Amb làmines de l'emprèstit de 90,000 pessetes, han sigut satisfets els crèdits de la Companyia del Gas (unes 37,000 pessetes), altre crèdit de 15,000 pessetes que pesava sobre la casa Consistorial, per a compra, a l'actual regidor senyor Novellas, de l'immoble que fou de dit senyor; i s'han comprat, ademés, bon nombre de títols de passats emprèstits, i quedant actualment per a col·locar, tres làmines de 500 pessetes i 120 de 100 pessetes, que representen un capital de 13,500 pessetes.

En les condicions d'emissió de l'emprèstit, hi figura la de que l'amortització començarà l'any 1921; mida prudencial que deu ésser garantia de que en l'estudi d'aquest assumpte va posar-s'hi el seny necessari perquè no fos com una de tantes operacions desenrotllades pels cacics, que una vegada aconseguí el seu propòsit i tenir els diners a la caixa no es preocupaven de res més.

No volguérem tornar als temps en que es demostrava al públic, que l'Ajuntament de Granollers no era digne de crèdit; i per això s'aclearia, especificant-ho detalladament, quins ingressos servíen per a amortitzar les làmines; ingressos absolutament assegurats i garantits. Tant garantits, que m'atreveixo a fer constar que aquest emprèstit és l'únic dels que ha emittit l'Ajuntament que te garantia ABSOLUTA, i que, a nostre entendre, l'equipara amb el paper de l'Estat. Vegi's la base tercera.

De manera que, si en arribant el plaç de l'amortització, l'Ajuntament que regeixi els destins d'aquesta vila, oblidant ses obligacions, deixés de satisfer puntualment les quantitats amortitzades, podria donar-se el cas de que es cobrés directament de l'Estat, tota vegada que els ingressos que aquest haurà de satisfer a la Caixa municipal, en aquella època, com a resultat de l'implantació de la llei de substitució de Consums, queden hipotecats en garantia de l'emprèstit.

Quín és dels emprèstits anteriorment emittits, que a l'establir les garanties ho fassi d'una manera tant clara i efectiva, com el que ens ocupa?

Vegi's el quadro d'amortització del que parlem, i es veurà que l'any 1921 — o sigui el primer en que començarà a amortitzar-se, — es destinen a aital fi, 3,675 pessetes; i calculant sobre la base de la riquesa actual, l'Estat, aquell any, haurà d'ingressar a l'Ajuntament la suma important de 21,971 pessetes (ademés

de que ja no es pagarà res per cupu de consums); amb la qual podrà atendre's l'amortització dita, sobrant, encare, a la Corporació, 18,506 pessetes.

No es tracta d'aplaçar pagos, puix el nostre compromís, amb més o menys puntualitat, varen ésser atesos; i si alguna cosa endogalava a l'ajuntament, no eren pas els gastos nostres, sino els dels ajuntaments caciquistes que, per a dissort, havem patit, ja que la desgràcia econòmica i administrativa d'aquesta vila ha vingut principalment a conseqüència d'haver llençat al mercat tres emprèstits per a NO construir una Casa de la Vila (primer, 50,000 pessetes; després, altres 25,000; més tard, 30,000 pessetes més i les 15,000, import de la casa d'en Novellas), emprèstits que pugen 120,000 pessetes, l'emissió dels quals, ademés, fou una expoliació, com ho va ésser tota l'administració caciquista.

I, gràcies encare que podérem arribar a temps per a tirar a terra l'assumpte del Jutjat, amb el seu emprèstit, en el qual hi constava la condició de pagar el cinc per cent anyal, després d'haver-lo cobrat per adelantat, totalment, el contractista de les obres i quals interessos, cancelats en làmines, també haurien cobrat altre 5 per 100 anyal. Això es bona orientació econòmica?

I repetim que el no començar l'amortització immediatament, en l'emprèstit de consolidació, fou per necessitat econòmica i com a mida de prudència, ja que no s'hauria pogut atendre-la, i no està gens bé que una corporació es comprometi a pagar, si abans no té la seguretat de complir.

Es això, mala mida econòmica? Nosaltres creiem que no; podent oferir exemples d'igual procediment

I aquí va una mostra.

La Mancomunitat de Catalunya va emittir un emprèstit de 15.000.000 pessetes, l'any 1915, que ha de quedar tot amortitzat l'any 1965, i la qual no començarà fins el 30 de juny de 1920.

Hi va haver algú que interpretés això com una falta d'orientació econòmica de la Mancomunitat? No. El què va passar, és que imperà també la prudència, una bona senyora que nosaltres hem tingut cura en tractar-la tot el bé possible, del que devem felicitar-nos; llamentant només que no hi havessin tingut tractes els d'enfront, ja que si així hagués sigut, altra seria la situació econòmica d'aquesta vila.

Jo voldria assolir l'honorable tasca de discutir en públic, o en el sí de la Corporació Municipal, la nostra modestíssima però honorada actuació en el Consistori, carregada de bones intencions i inspirada en la bona fe que ens ha mogut sempre el carinyo a la nostra vila; però ja que no m'és possible fer-ho així

Luis Serra y Guardia

Ricoma, 79 y 81

Banquero

GRANOLLERS

Ofrece al público toda clase de operaciones de Banca y Bolsa

Descuento y negociación de letras y cheques : Pago de cupones : Compra y venta de toda clase de papel negociable en Banca y Bolsa

en els escons municipals, si tant desastrosa va ésser la meua actuació, que busquin la manera de donar-me un disgust seriós.

Vinga, doncs. Recordeu-vos que en una època en que el senyor Tardà era alcalde de aquesta vila — desgraciadament per la moral administrativa — abusava, com de costum, del càrrec, i nosaltres acudirem al que fou digne diputat provincial, el senyor Mir i Miró, per a que ens defensés, i va fer-ho, desenrotllant una interpel·lació en sessió pública provincial.

Doncs bé; prou representants, i tots de rellevants condicions, tenen en aquella Corporació provincial els amics del setmanari que publica l'article a que ens referim. L'única manera de fer-nos quedar en evidència, és portar allí les acusacions que se m'imputen. Nosaltres no fugirem, tingueu-ne la seguretat.

Parlarem de les administracions passades: de la 1916 i 1917, i de l'actual. Tractarem, també, de l'administració portada a cap, en alguns pobles del Vallès, per amics del periòdic *l'liguero*, i així la discussió tindrà molta més amenitat.

S'accepta l'idea?

Doncs, endavant: ja estem en guàrdia.

FRANCESC TORRAS VILLÀ

Nota consoladora

Confesión y retractación

En nombre de lo más elevado, excelso y sublime; de cuanto más divino, venerable y sacrosanto existe en el cielo, en la tierra y en el limbo,

Yo, el abajo firmado, gozando de completo conocimiento, y de pleno dominio de mi voluntad, delante de mis convecinos todos, y por medio de las columnas de este periódico, con la vista fija en el cielo, y la mano puesta en el corazón, públicamente confieso que, cegado por un entusiasmo mezquino y baladí, he seguido hasta el día de hoy por siniestro derrotero, y que, de no retenerme a tiempo una mano invisible y protectora, mi *inri* estaría en el actual momento, en el fondo de la pendiente.

Mis aspiraciones vulgares, en el fondo, han recibido calor en mi pecho, con un frenético paroxismo, digno de causa e ideal más elevados. En aras de mis anhelos, no he reparado en mover todos los resortes, con constancia de pedernal, para la consecución de mis designios, que afortunadamente siempre ví frustrados.

Me han engafiado los míos, a los que siempre ofrendé el concurso de mi palabra, y el más tosco de mi pluma. Busqué al hombre feliz, y en vez de intentar despojarlo de la mágica camisa, que según la leyenda, hace la felicidad de quien consigue vestirla, mi fanatismo

por los cargos, solo embistió el fagín de concejal.

Los míos no me quisieron, los otros tampoco. Me vengué; y desde esta era, no me han abandonado los insomnios, ni las más atroces pesadillas.

Padres que tenéis hijos; hijos que tenéis padres; mirad, escuchad, atended. En los escalofríos de mis torturas, embestí ciegamente a cuantos creí que se oponían a mi paso, o simplemente me cegaban con su mayor prestigio y mejores cualidades. No reparé en las armas; he combatido todos los periódicos locales, incluso a un semanario sensato y serio, como lo califican todos, del que primero fuí el padre, más tarde padrastro, y últimamente acerbo lobo. Y todo porque quería ser solo en la población para zarandear a quien me conviniere; siempre fué mi pluma un vertedero de un léxico vulgar, forano y de cocina.

Confieso que han guardado dichos periódicos, para conmigo, una delicadeza sin límites, no publicando ni tan sólo a título de información, algunos hechos, dolorosamente ciertos ya de antaño, ya de hogaño, aunque ajenos todos a mi voluntad. No he correspondido ciertamente a tanta fineza; con la conducta mía, cien codos por debajo del nivel que otros, más prudente y agradecido, hubiera seguido. Bien es verdad, que a todos consta mi honradez, aquilatada en ocasión propicia, en que ciertos azares y reveses la acrilosaron; pero, esta arma en otras manos, ¡cuántos sinsabores y amarguras me hubiera causado! Yo mismo, tal vez, en el caso contrario, no hubiera procedido con ellos con tanta nobleza. Sí, lo confieso, para enmendarme necesito un botón de fuego, o la daga florentina que pinche hondo, hasta sangrar, pues mi epidermis es dura, durísima como el diamante, y refractaria a toda sensación leve.

En consecuencia, me retracto públicamente de tales actos, y ruego a todos mis convecinos corran un velo sobre las tropelías que acabo de citar. Padres que tenéis hijos, hijos que tenéis padres, piedad e indulgencia os reclamo para mí, tenue llama a la que una racha huracana la apaga, leño que se apolilla, vaho impregnado que se esfuma, evapora y etiriza.

Granollers, 17 noviembre 1915.

SANTIAGO XERRAS

Aquesta retractació va ésser enviada a aquest periòdic, en la data que expressa al peu, no havent-se pogut publicar per manca d'espai. Avui ho fem per aquesta raó, puix a l'hora d'entrar en màquina aquest número, ens adonem que queda una columna per a omplir.

No coneixem al senyor Santiago Xerras, més la lletra d'aquest treball i l'estil literari del mateix, ens recorda a un conegut articulista molt versat en elogis pòstums, i que vetlla com

arca sagrada, la moral religiosa d'aquesta vila.

Que Déu ens perdoni, si ens equivoquem. Amèn.

N. de la R.

XIRINOLES

En Serra i Dachs, des de les columnes de «El Vallès Nou», tracta d'infeliços als que fem EL DEMÒCRATA.

Home, *sanyó* Serra, això d'infeliç ja li havíem dit primer a vostè, i fer de mico d'imitació, francament, és un paper molt poc lluit, per un home tant savi...

Nosaltres li donarem un consell sincer:

Fassi només drames; procurant no imitar a ningú, això sí.

Es a dir, no fent el *mico*.

© ©

Caramba, amigo Ventura; conecemos un liguero que nos ha salido peor que tí.

Hombre, hombre; y qué mala intención que llevas!

Una vez gritamos muy fuerte: «Plaga, no! Plaga, no!»; y conseguimos la nuestra.

Ahora será cuestión de gritar el mismo grito, pero cambiando el plaga.

Baya, baya, con los ligueros de la Liga!... Sois tremiendos!

© ©

«...no creiem alabables les administracions passades; tenien molts defectes.»

Paraules d'en Serra i Dachs en el fondo de «El Vallès Nou» del dia 28 del passat abril.

Sembla un troç de «L'home Funest», oi?...

© ©

Tenim a la vista *datos* edificants que ens mostren la desaprensió de cert individu, que per molts anys ha portat la Secretaria d'un poble, en qual escut, dividit en dos quartels, campegen un *cà* i varies *òvelles*.

Al món hi ha *vivales* de dos menes; els que ho són per la seva *aixeridesa*, i els que el fan, essent tontos de naixença.

I aquest de que parlem, és dels últims.

N'hi ha per a llogar-hi pa i sucra-hi cadires!

Al reir, al reir, serà el freir!

© ©

En Met de la Pipa compara les bromes de EL DEMÒCRATA, amb les infàmies d'aquella *bassa* que, per a donar gust a l'instint estragat de l'*amo*, torna a sortir (per a vergonya d'un poble) pagat i escrit pels mateixos de sempre.

EL DEMÒCRATA no ha descendit, ni descendirà mai, a parlar amb l'infamant llenguatge en que ho fan aquests asquerosos i insustanciais paperots.

Fernando Palau S. en C.

BANQUEROS

Corresponsales del Banco de Barcelona (Sucursal 1) y Banco Hispano Americano

CALLE CLAVÉ, 34 : GRANOLLERS

Negociamos los cupones Interior, Exterior y Amortizable 4 % vencidos

Operaciones de Banca de todas clases : Negociación y cobro de efectos de comercio : Emisión de cheques : Órdenes de Bolsa : Negociación y cobro de cupones, etc., etc.

El que, fent brometa, diem que l'autor de «L'Home Funest» és un ximple, per exemple; que en Plaja ha d'aprendre el castellà; que en Cul i Enrera enyora els temps de la Col·lecta; que el Canciller de Llauna actúa de llauna; que en Castellet dorm, i alguna que altre infantívola pecigadeta, no dona dret a ficar se en la vida privada d'homes que, en tots conceptes, estàn per damunt dels *escribidors i paganos* del paperot infamant.

En Met de la Pipa, ho troba just
Nosaltres creiem que aixó és *rebassar els límits de les fronteres* de la dignitat ciutadana.
I nosaltres no hem intentat mai *passar-ne cap de frontera*.

Sents, invicte Met?...
Al tanto!

© ©

L'Emperador del Brithis-Bar encare destila cera pels *cuatro costados*.

Quina llàstima que no la podem aprofitar, are que vé Corpus!

Tanta que en *necesitareml...*

© ©

L'autor d'aquella celebèrrima campanya de les 99,000 endoles, i d'aquella altra de *las pruebas*, (la qual motivà el desterro d'un *ignocent*), diuen que forma part de la *redacció* d'aquella *bassa* que paga el Coix, per a *solax esparcimient*o de la seva neurastènia.

Lo que va de ayer a hoy.

Quin fàstic!...

© ©

Sursum cordal...

Podátem vessare tota la tua *bilis in comune pestilentis*, capellanis Cul·lo Enreris. Las tuas babas non llegátem a tacárem l'honorabilitatis de la géntem.

Sursum cordal...

© ©

En un benefici celebrat el diumenge passat per a contribuir a la sotscripció en prò d'una senyera per a l'*Orfeo Martín*, s'hi varen recaudar molts durus *sevillanos*.

També passen...

Alabat sia Deu.

Ave Maria Purissima.

© ©

I are que parlem de l'*Orfeo Martín* i de la senyera.

No podria, la Junta de La Unió Lliberal, vendre'ls aquella *grandiosa obra d'art*, que d'aquí a mil anys valdrà un *potrosí?*... Nosaltres creiem que els la podria donar per les tretze pessetes que ja tenen.

Perquè pot molt ben ésser que en aquella época hi hagi una altra raça d'homes més *revinguts* i que puguin portar cosa de tant *pes artistic* (14 tonelades).

Però, pel què ha de servir d'aquí a mil anys!...

Si fos precis, fins els la regalaria.

Però amb la condició de que sols la podessin portar, mentres visquin, don Francesc Bassas Palaus o el *Martín*.

I en el pecat portarien la penitència.

Nyic

Contestando una insidia

Un novel periódico nacionalista que se publica en esta villa, al unísono con cierto libelo que Barangé sostiene, da cuenta, aunque con ciertas reservas, de la supuesta destitución en el cargo de juez municipal, de nuestro querido amigo don Claudio de Boét.

Nada más falso de verdad que la noticia propalada, ya que al señor Boét le fué aceptada la renuncia del cargo, por la Sala de Gobierno de la Audiencia de Barcelona, por incompatibilidad con el de Secretario interino del Ayuntamiento, para el que fué designado recientemente.

A raíz de ser honrado, el amigo Boét, con el nombramiento de Juez Municipal de esta villa, a reiterados ruegos del actuario señor Comas y Gruart se interpuso recurso contra la designación que hiciera la Sala de Justicia, y lo chusco del caso es que el mentado político y secretario judicial dejaba comprender y afirmaba *sotto voce* que obraba como mandatario de otra persona. Tal aseguran quienes presumen de bien enterados.

Firmado el recurso, que avaloraban firmas como la de los señores Tardá y Raich, se interesó la cooperación de la Cámara Agrícola, en tan laudable obra, y dióse ya por hecha la anulación del nombramiento del señor Boét y consiguiente designación del señor Romagueras para substituirle.

No atinamos a qué pueda obedecer el pánico que tengan al señor Boét el actuario Comas ni su mandante, ya que nuestro amigo inspiró todos sus actos en un espíritu de estricta justicia y abrigamos seguridad que tal hubiera perdurado si las circunstancias no le hubiesen obligado a optar por otro cargo, desde el que podrá prestar relevantes servicios, sin que pueda hacersele víctima de apasionamientos nada recomendables.

Nos felicitamos de que, al dejar el Tribunal Supremo sin efecto el nombramiento de Juez municipal de Granollers hecho a favor del señor Boét, haya designado para substituirle a don José Soler Pallarols, ajeno a toda lucha política y amante, cual su antecesor, de que la justicia resplandezca en toda ocasión.

LOCALES

La dirección de Agricultura de la Mancomunidad de Cataluña ha publicado, en forma de folleto, unas instrucciones para el preparado y aplicación de los polisulfuros (azufres líquidos) que tan buenos resultados reporta a los viñedos.

Recomendamos a los propietarios procuren la adquisición de este folleto, en la seguridad de que han de serles altamente beneficiosas las instrucciones que en el mismo se dan.

Una noticia halagadora para Granollers.

En la sucursal que tiene en esta villa la Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorros, actualmente resulta, a favor de los imponentes, un saldo de más de un millón de pesetas.

Ello demuestra que en Granollers la virtud del ahorro tiene muchos prosélitos, de lo cual debemos felicitarlos; y es también signo evidente de la confianza que inspira la poderosa entidad antes expresada.

Creemos que es ocasión de que la Junta de Patronato de esta localidad, que tan dignamente preside el ilustrado notario don Felipe Font Torralbas, en vista del estado floreciente de la sucursal, hagan las necesarias gestiones para que, al igual de lo que la Caja ha hecho en otras localidades, construya un edificio, digno de su importancia, para instalar la sucursal; contribuyendo al embellecimiento de la población, aparte los beneficios materiales que obras de la importancia que debería tener ésta, proporcionarían a la localidad, y que, en este caso, resultaría muy lógico y muy justo.

SECCIÓN OFICIAL

Alcaldía de Granollers

Cumpliendo acuerdo consistorial, el próximo miércoles, día 8, y hora de las doce de la mañana, se recibirán en el despacho de esta alcaldía las ofertas para la venta de cuarenta columnas de hierro enclavadas en la vía pública, bajo el tipo mínimo de 30 pesetas los 100 kilos.

Lo que se hace público a los efectos consiguientes.

Granollers, 3 de mayo de 1918.

El alcalde,
JUAN MONTAÑA

IMP. DE M. GARRIGA Y GRANOLLERS

LA PRÉSERVATRICE

Compañía de Seguros sobre Accidentes del Trabajo
y Responsabilidad Civil (carruajes)

REPRESENTANTE

MANUEL PAGÉS

Calle Nueva, 10 y 12

Granollers

MANUEL ESQUIUS y ANGUERA

MÉDICO CIRUJANO

Calle Prim, 3 : Granollers : Teléf. 131

DISPONIBLE

Bar La Bohemia

CENTRE DE SPORTS

ESPECIALIDAD EN SODAS
Y BEBIDAS DE TODAS CLASES

VENTA DE VINOS, LICORES
Y CHAMPAGNES

SERVICIO DE RESTAURANT
SÁBADOS Y DÍAS FESTIVOS

Precios económicos
Calle de la Palma, 17

GORRAS

Últimas novedades

Precios económicos

Antonio Villá
Calle Clavé, 23 : Granollers

NUEVO RHIN

El mejor RESTAURANT
El mejor CAFÉ

6 : Ronda de San Pedro : 6
BARCELONA

ALERTA! ALERTA! ALERTA!

Se ofrecen en esta población aguas minerales como procedentes de los manantiales VICHY CATALAN, sin serlo.

Llamamos la atención de los consumidores para que no se dejen sorprender y para que se fijen bien en las botellas que les ofrezcan, puesto que las de los manantiales VICHY CATALAN llevan tapones, cápsulas, precintos y etiquetas con el nombre «Sociedad anónima VICHY CATALAN», y, por lo tanto, dejan de proceder de dichos manantiales las que no los lleven.

Academia de Corte Parisiën

SISTEMA LARAUZA

dirigida por la profesora

Srta. Asunción Romagueras

Taller de Confección en ropa blanca

Clases en horas convenientes mañana, tarde y noche

Se cortan patronos a medida

Calle Ricoma, 64 **GRANOLLERS**